

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גיליון תרטי

ערב שבת קודש כ' שמות, טו"ב טבת ה'תשע"ד

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שישים ושלוש שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקיי"א שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכיו"ר

לעילוי נשמת

הרבנית בעלת מסירת נפש וכו' מרת מאריאשא
בת הרה"ח וכו' ר' בן-ציון ע"ה שגלוב (גארעליק)
נלב"ע בשיבה טובה ביום כ"ף טבת ה'תשס"ז

ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י נכדה

הרה"ת ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחיו שגלוב

* * *

לעילוי נשמת

מרת רחל בת ר' פינחס ע"ה ציקמאן
נפטרה ביום כ"א טבת ה'תנש"א

ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י נכדה

הרה"ת ר' אהרן וואלף וזוגתו מרת פולינה

ומשפחתם שיחיו ציקמאן

דפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ביר אורי אהרן יואל ז"ל זיסק

ולענין פנחס זליג ביר יצחק ז"ל

ולענין מאיר ביר צבי עיה

ו'הקיצו ורננו שוכני עמרי' והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו – לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

חייבים לצעוק שרוצים לצאת מיד מהגלות / משיחת שי"פ שמות התשמיז

6 זמן הגאולה

בגאולה יקחו אותו מהמשרד ומהמליין דולר לארץ ישראל / פ' השבוע באור הגאולה

9 המעשה הוא העיקר

לאחרי שיש לנו כבר את הי"מלך מבית דוד" שהוא "בחזקת משיח" ... / הראות למעשה בפועל

11 ניצוצות של משיח

כל הענינים המוגדים לא יעכבו את ביאת משיח צדקנו / קטעים קצרים ופתגמים

12 וילחום מלחמת ה' - וינצח

מדובר בהיזק בל יכופר לכל באי עולם / שיחות בענין שלימות העם והארץ

14 כתב יד קודש

הדפסת קובצי חידושי תורה על ספר הרמב"ם / צילום מהגהת הרבי לשיחת ש"פ צו התשמיז

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 718-207-5904
סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219
דואר אלקטרוני: chinuch@neto.net.il • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

ג. ולכן, הצעתי ובקשתי — בקשה נפשית — כדלקמן:
כל מקום ומקום שבו נערך סיום הרמב"ם — ידפיסו קובץ חידושי תורה על ספר הרמב"ם, שיכלול — בראש ובראשונה — את ה"הורנים" וחידושי תורה במשנתו של הרמב"ם שנאמרו בעת חגיגת הסיום, וכן שאר חידושי תורה במשנתו של הרמב"ם שיכתבו^א המשתתפים ללימוד הרמב"ם^ב — על-מנת^ג שאי, וכל המרבה — בכמות ובאיכות — הרי זה משוכח.
וקובץ זה — חידושי תורה על ספר הרמב"ם — ידפיסו לרגל יום הולדתו של הרמב"ם, דבר שבדאי יגרום שמה נוח"ד לנשמתו של הרמב"ם, עד לעליית נשמתו כ"ר, אשר, עם היות שבדאי אינו זקוק לתנן^ד של על-מנת^ה הרי גם אצל צדיקים ישנו ענין של עליית נשמה — בעליו אחר עליו, עד אין סוף!^ו

ד. כפי שא ירסמו את הדברים בכל מקום ומקום בהקדם הכי אפשרי, ויהמעשה הוא העיקר!^ז — לזהחיל תיכף ימיר ככל הקשור להדפסת קובצי-תורה הנ"ל, באופן שיוכלו ללמוד מתוכם — לא יאחה מינס הולדתו של הרמב"ם.

א"כ כדאי להוסיף הערה א"ל:

(14) ולהוסיף:

א) במקומות שלא היו מספיק משתתפים (נואמים) כדי קובץ שלם, יכולים להשתתף

עם מקומות אחרים; (ב) גם מי שלא השתתף בסיום הרמב"ם — יכול והשתתף בכתיבת חידושי תורה עבור הקובצים.

ולא יאחה מינס הולדתו של הרמב"ם.

הרמב"ם והרמב"ם
אשר
הוא
הוא
הוא

הוא
הוא
הוא

ג

הדפסת קובצי חידושי תורה על ספר הרמב"ם

בקשר עם יום ההילולא של הרמב"ם שחל השבוע, הבאנו ב' צילומים מיוחדים מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ש"פ צו ה'תשמ"ו (נדפסה בהתוועדויות תשמ"ו ח"ב ע' 762)

להלן פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

צילום א':

ג. ולכן, הצעתי ובקשתי – בקשה נפשית – כדלקמן:

בכל מקום ומקום שבו נערך סיום הרמב"ם – ידיסו קובץ חידושי תורה על ספר הרמב"ם, שיכלול – בראש ובראשונה – את ה"הדרנים" וחידושי-תורה במשנתו של הרמב"ם שנאמרו בעת חגיגת הסיום, וכן שאר חידושי-תורה במשנתו של הרמב"ם שיכתבו המשתתפים בלימוד הרמב"ם **הראויים להדפסה לפי ראות עיני מערכת הקובץ**, וכל המרבה בכמות ובאיכות – הרי זה משובח.

וקובץ זה – חידושי-תורה על ספר הרמב"ם – ידיסו לרגל יום הולדתו של הרמב"ם, דבר שבודאי יגרום שמחה ונח"ר לנשמתו של הרמב"ם, עד לעליית נשמתו כו', אשר, עם היות שבודאי אינו זקוק **לפעולתנו בעילוי נשמתו**, הרי גם אצל צדיקים ישנו ענין של עליית נשמה – בעילוי אחר עילוי, עד אין סוף.

ד. **בטח** יפרסמו את הדברים בכל מקום ומקום בהקדם הכי אפשרי.

צילום ב':

ולוסיף: (א) במקומות שלא היו מספיק משתתפים (נואמים) כדי קובץ שלם, או שטובה **ההוספה ל"הדרת-מלך" דהקובץ** – יכולים להשתתף עם מקומות אחרים. **וראה תניא קו"א בסופו**. (ב) גם מי שלא השתתף **בחגיגת** סיום הרמב"ם – יכול להשתתף בכתיבת חידושי תורה עבור הקובצים.

חייבים לזעוק שרוצים לצאת מיד מהגלות

כאשר אנו עדיין נמצאים בגלות, צריך להיות היעזקו ותעל שועתם אל האלקים מן העבודה: בני ישראל צריכים לזעוק שכבר עשו את העבודה דלימוד התורה וקיום המצוות בזמן הגלות • אמנם העבודה כבר ישנה, אבל זקוקים רק לצעקתו של היהודי שרוצים לצאת מהגלות, ואזי מתקיים מיד ה"וידע אלקים", שהקב"ה מוציא מיד את בני ישראל מהגלות • כשם שהתורה מספרת כיצד הי' סדר יציאת בני ישראל מגלות מצרים, כך גם צריך להיות סדר היציאה מהגלות הנוכחית • משיחת ש"פ שמות ה'תשמ"ג - בלתי מוגה

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם, אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה"⁴, כך גם בגלות זו

– גלות שבה נמצאים הן היהודים בחוץ לארץ והן היהודים בארץ ישראל, כיון שנחרב בית המקדש ונתבטל המעמד ומצב דישראל במעמדם ולוים בדונכם וכהנים בעבודתם⁵, היות ש"מפני חטאינו גלינו מארצנו"⁶, ואדרבה, בארץ ישראל – פלטרין של מלך – הגלות יותר נוגעת מאשר בחוץ לארץ שאינה פלטרין של מלך –

הקב"ה נמצא יחד עם בני ישראל בגלות

א. ידוע הרי ש"התורה היא נצחית"¹. וכשם שהתורה מספרת כיצד הי' סדר יציאת בני ישראל מגלות מצרים, כך גם צריך להיות סדר היציאה מהגלות הנוכחית, וכדלקמן.

בגלות מצרים, כאשר הקב"ה שלח את משה רבינו למסור לבני ישראל שהם ייצאו מהגלות, הסדר הי' שבני ישראל צריכים לשאול את משה רבינו "מה שמו"²? וזה ממשיך ומגלה ("רופט ארויס") את מענה הקב"ה למשה³: "אהי אשר אהי" גו' כה תאמר לבני ישראל אהי שלחני אליכם".

וכשם שהקב"ה בישר ליעקב אבינו "אל

(1) תניא רפי"ז.

(2) פרשתנו ג, יג.

(3) שם יד.

(4) ויגש מו, ג-ד.

(5) ע"פ תפלת "דבון העולמים" בתפלת השחר.

(6) תפלת מוסף דיו"ט (שאומרים גם באה"ק ת"ו).

ואח"כ "אנכי אעלך גם עלה".

ולכן אסור ח"ו ליפול ברוח ("זיין אראָפגעפּאַלן"), צריכים רק ה"ויזעקו"⁷ של בני ישראל על הגלות, ואזי "וישמע אלקים את נאקתם וגו"⁸ עד ל"יודע אלקים"⁹, והקב"ה מוציאם מהגלות.

ב. ויתירה מזו, בגלות הנוכחית הדבר בתוקף יותר מכפי שהי' בגלות מצרים:

נאמר בזהר¹⁰ ומבואר בתורה אור¹¹, שבגלות מצרים הי' "וימררו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים ובכל עבודה בשדה גו"¹² כפשוטו, משא"כ עכשיו, כאשר עורכים הכנות לביאת משיח צדקנו, הרי זה מתבטא בעבודה ויגיעה בלימוד התורה – "בחומר דא קל וחומר, ובלבנים דא ליבון הלכתא"¹³, ובכל עבודה בשדה דא ברייתא", ולא עבודת פרך כפשוטו ח"ו.

וכאשר אנו עדיין נמצאים בגלות, צריך להיות ה"ויזעקו ותעל שועתם אל האלקים מן העבודה"¹⁴: בני ישראל צריכים לזעוק שכבר עשו את העבודה דלימוד התורה וקיום המצוות בזמן הגלות, וישנו כבר ה"חומר דא קל וחומר ובלבנים דא ליבון הלכתא" וכו', ואם-כן מדוע לאחרי כל-זה מחזיקים אותנו עדיין בגלות?!

אמנם העבודה כבר ישנה, אבל זקוקים רק לצעקתו של היהודי שרוצים לצאת מהגלות,

(7) פרשתנו ב, כג.

(8) שם, כד.

(9) שם, כה.

(10) ח"ג קנ"ג, א (ברע"מ). ועד"ז בח"א כז, א.

(11) ריש פרשתנו. וראה גם אוה"ת פרשתנו ע' ח (ובהערה שם) וואלך.

(12) פרשתנו א, יד.

(13) כ"ה במקומות שבהע' 11 ובזח"א שם. וזח"ג: לבון הלכה.

(14) פרשתנו ב, כג.

ואזי מתקיים מיד ה"יודע אלקים"¹⁵, שהקב"ה מוציא מיד את בני ישראל מהגלות.

ג. והנה, כשם שבגלות מצרים היו כמה מבני ישראל שלא זעקו ולא רצו לצאת ממצרים ר"ל¹⁶, כך גם עכשיו ישנם ר"ל יהודים שלא זועקים ולא רוצים לצאת מהגלות!

אבל רובם של בני ישראל – עד "ועמך כולם צדיקים"¹⁷ – רוצים לצאת מהגלות, ולכן מוסיפים ביתר שאת ויתר עוז בקיום התורה והמצוות בכדי למהר את היציאה מהגלות, ביודענו את הבטחת הקב"ה שכאשר בני ישראל מוסיפים בעבודתם בתורה ומצוות, ממהרים עוד יותר את הגאולה.

ולא כמו אלו הנופלים ליאוש ר"ל מחושך הגלות, אלא יודעים אנו שאפילו אם אכן זהו חושך כפול ומכופל, אעפ"כ יש בכחו של יהודי ע"י פעולה אחת להביא את הגאולה!

וכפי שכתוב בתקוני זהר¹⁸ שאם צדיק אחד (ועאכו"כ שני צדיקים) מתנהג כדבעי הוא מביא את הגאולה, וכפסק הרמב"ם¹⁹ ש"צריך כל אדם שיראה עצמו כו' כאילו חציו זכאי וחציו חייב כו' עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

זאת-אומרת: אפילו אם נאמר שחצי עולם חייב ח"ו – אשר באמת זהו חשבון של שקר, כיון ש"ועמך כולם צדיקים" – פוסק הרמב"ם שע"י מצוה אחת, פעולה אחת, דיבור אחד או מחשבה אחת, יכולים להכריע את כל העולם כולו לכף זכות ולהביא תשועה והצלה!

(15) שם, כה.

(16) פרש"י בא י, כב.

(17) ישע"י ס, כא.

(18) הובא במאמר אדה"ז ד"ה איתא בתיקונים – בונה ירושלים ספ"ד. מאמרי אדה"ז הקצרים ע' תג. וראה זהר חדש ס"פ נח (כג, ד).

(19) ה'ל' תשובה פ"ג ה"ד.

ב. אבל הם לא הסתפקו בזה – והיו צריכים לעשות מזה חוק. אלא שכאן נתקלו בבעי': לקחת גוי ולכתוב שהוא יהודי – אי אפשר, זה כבר יותר מדי, השקר בולט מדי – שהרי הגוי אומר שהוא גוי, והיהודי אומר עליו שהוא אינו יהודי, וא"כ איך ניתן לצוות על הפקיד לרשום עליו – "יהודי"?

אז עלו על "המצאה" – יקראו לכך "גיור"!!!

אלא שאם יכתבו "גיור כהלכה", הרי אז הגוי יהי' באמת יהודי – ואם כן מה פעלו, הרי כך כבר הי' בעיירה הקטנה, שכאשר גוי התגייר שם כהלכה – הוא הפך להיות יהודי. ומה התחדש בתקופתנו? הרי גדלו קצת... ונהיו יותר חכמים, והעיקר, נהיו יותר דמוקרטים – זה הרי מעל הכל...

וכך עלו על ה"המצאה" – למחוק את המילה "כהלכה". וכשטענו: הרי סוכם שיהי' כן כתוב "כהלכה"? ענו לי (לפני ימים ספורים): מדוע צריכים לעשות ענין "חדש"? שאלתי מיני' ובי': אינני מבין את כל הענין, הרי המציאות היא הפוכה – עשרים ושנים (ועוד קודם לכן – כבר ממתן-תורה לפני אלפי שנים) הכירו רק בגיור כהלכה!?

וגם לפני ששה חדשים ישבו כמה מאחורי הפרגוד וקבעו כי צריך לכתוב גם "כהלכה", אבל בינתיים חלם אחד מהם חלום – איני יודע בדיוק מה אירע בחלומי – והוא הלך לשאול אצל המומחה שלו לעניני דת, האם זה לא נורא למחוק את המילה "כהלכה", ואותו מומחה ענה לו: אם תיתן לנו משהו בענין זה או אחר – אתה יכול להשמיט מילה זו, אך בד בבד עליך לדעת שאנחנו נרעיש כביכול נגד זה, אבל אל תבהל... הם כבר עשו פעם רעש בנוגע להיתרי עבודה בשבת, ולאחר מכן השתדר שקט; הם עשו רעש בקשר לניתוחי מתים, ולאחר מכן גם נהי' שקט; כך גם בנוגע לטלויזי' בשבת – עשו רעש והשתתקו, ואותו דבר יהי' גם בנוגע ל"מיהו יהודי"!

וכשהוא שומע מהמומחה שלו לעניני דת את שני הדברים הללו – שהוא מיד יעשה רעש אבל תיכף מבחיר לו ש"הם לא עשו אלא לפנים", ומביא לו על כך ראי' – שכך הוה כבר שלשה פעמים וישנה כבר חזקה, זו לא הפעם הראשונה שהוא צריך להאמין לו, הוא כבר ניסה אותו – אזי במילא הוא עשה זאת (השמיט את המילה "כהלכה")!

ג. כאשר מגיעים עכשיו בטענה: היתכן? הרי עומדים לקחת ר"ל שנים-עשר מליון יהודים ולהטמיעם בין שלשה בליון גויים ללא כל מחיצות – הם צועקים בתגובה שזהו הישג עבור הדת!!! – כך הוא הנוסח...

גם כאשר המתיונים משכו בערלתם והלכו בכל הענינים אחר חכמת יון, הם טענו שהם עושים זאת כי צריך לשמור על בית המקדש, אחרת היוונים יחריבו אותו (והי' להם כח להחריב אותו).

אבל מי צריך את בית-המקדש אם יש בו, רחמנא-ליצלן, עבודה זרה! הרי זהו היפך ענינו של ביהמ"ק – מקום קדוש.

[כך גם בנוגע לענינו:]: ענינו של משרה שצריכה להגן על הדת זה רק כאשר הוא אכן מגן על הדת, אך כאשר עושים ממנו אמצעי כדי למכור את עיקרי הדת תמורת ענינים טפלים בדת – אף אחד לא יעשה זאת וגם הוא אינו יכול לעשות זאת! אין בעלי-בתים על התורה ומצוות מלבד הקב"ה.

(משיחת י"ט כסלו ה'תשל"א - בלתי מוגה)

מדובר בהיזק כל יכופר לכל באי עולם

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. כמדובר כמ"פ - הענין ד"מיהו יהודי" הוא דבר שלא הי' לעולמים:

זה התחיל בדבר בולט ביותר: לקחו גוי' ורשמו אותה כבת ישראל. הגוי' עצמה אמרה שהיא לא רוצה להתגייר והיא אף לא תתגייר, היא נולדה כגוי' וכן יקום. אך למרות זאת פסקו שצריך לרשום עלי' "יהודי"; ואז יצא לאור פסק דין של רבנים שאסור לכתוב כך, ולמרות זאת כתבו כך.

כששאלו (את אותם אלה שכתבו על הגוי' שהיא "יהודי"): היתכן?! הם ענו: הרבנים הם בטלנים, אנו כבר לא נמצאים בעיירה היהודית של פעם, או במדבר סיני - אלא בעולם מתורבת שבו יש להתחשב בתרבות ולא לומר ח"ו ש"תיאוקרטיה" [= שלטון דת] - רחמנא ניצלן להזכיר זאת!

שאלתי על כך: מה המשמעות הפשוטה של "תיאוקרטיה"? הפירוש הוא שהקב"ה מושל. או אז הגיע אחד (שכעת כבר בעולם האמת) ואמר לי: מה זאת אומרת - יאמרו שזה "טעאקראטיא"! אמרתי לו: ואם לא תאמר זאת - האם תוכל לשנות את העולם? הרי הקב"ה הוא בעל-הבית על העולם! וכאשר אומרים זאת בלע"ז יוצאת המילה "טעאקראטיא"... - שהקב"ה הוא בעל-הבית על העולם, זוהי טעאקראטיא!

אתה מתבייש? תאמר בפירוש שאינך רוצה להכיר במה שאברהם אבינו הלך והכריז: "יש בעל הבית לבירה זו" (ב"ר ר"פ לך). [גם גויים אומרים שהקב"ה הוא הבעה"ב, אך להם לא ניתנה התורה, ענינם הוא ז' מצוות בני נח, ועל ידי זה הם פועלים את שליחותם ותפקידם].

היתכן שיהודי יאמר שזה לא "טעאקראטיא"? הרי זה ר"ל היפך מאחד מהי"ג עיקרים: העיקר של אמונת השם אומר שלא רק בארץ ישראל ישנה "טעאקראטיא" אלא גם בחו"ל, רק שבחו"ל אין את המצוות התלויות בארץ ובא"י מתוספים מצוות התלויות בארץ, אבל בנוגע לעניננו: הקב"ה הוא מלך העולם, וכמו שדובר במאמר, שגם נשים וילדים אומרים זאת בברכה בפשטות "ברוך אתה הוי' אלוקינו מלך העולם", וכיצד אומרים בלע"ז "מלך העולם"? - "טעאקראטיא".

אבל הוא מגיע (כמדובר לעיל הוא כבר נמצא בעולם האמת וממילא לא יקפיד עלי), ומדבר בשם כל עם ישראל בכל מקום שהוא, ואומר שזוהי בטלנות, איננו נמצאים כבר בעיירה היהודית הקטנה.

וכאשר יהודי רוצה להזיק לעצמו אזי אמנם הדין ש"חובל בעצמו - פטור בדיני אדם" (ב"ק צ, ב) - אך כאן מדובר בהיזק כל יכופר לכל באי עולם עד סוף כך הדורות!

שהיא בגלות זו) "בחומר דא קל וחומר, בלבנים דא ליבון הלכתא כו" - אזי ברוחניות אין שום מדידות והגבלות, ולכן יכול להיות "וארו עם ענני שמיא".

ד. והנה, לאחרי כל הדיבור העיקר הוא שיהיו "אודנין דשמעינן" (כמדובר לעיל²⁴) ושזמה יבוא מעשה בפועל: שיהודים יוסיפו בקיום התורה ומצוות' ביתר שאת ויתר עוז, החל מהענין דאהבת ישראל ואחדות ישראל, וחינוך עצמו וזולתו, מבצע תורה, מבצע תפילין, מבצע מזוזה, מבצע צדקה, מבצע בית מלא ספרים - יבנה וחכמי', מבצע נרות שבת קודש ויו"ט, מבצע כשרות האכילה והשת' ומבצע טהרת המשפחה,

והמבצע והמצוה שלכל יהודי תהי' אות באחד מספרי התורה הכלליים, שעי"ז מתאחדים כל בני ישראל,

וזה גורם שעוד יותר מהר, כל בני ישראל יחד, בהתאחדות גמורה, ייצאו מהגלות לגאולה האמיתית והשלימה, בדוגמת מה שהי' ביציאת מצרים, שכל בני ישראל היו שם יחד, ומשם יצאו כולם ביחד.

ועאכו"כ כשהמציאות אינה כך, אלא רוב העולם הוא זכאי - הרי ודאי שע"י פעולה אחת יכולים להכריע את כל העולם כולו לכף זכות ולהביא תשועה והצלה!

ועד שע"י אותה פעולה אחת אפשר להביא את התשועה והצלה האמיתיים - הגאולה האמיתית והשלימה, שאזי יהי' "ואשא אתכם על כנפי נשרים"²⁰, בדוגמת מה שהי' ביציאת מצרים שמרעמסס לסוכות "ק"כ מיל היו, ובאו שם לפי עשה שנאמר ואשא אתכם על כנפי נשרים"²¹ - כך גם יהי' בגאולה העתידה "וארו עם ענני שמיא"²², ברגע אחד ללא שום מדידות והגבלות.

ובמכל-שכן וקל-וחומר מיציאת מצרים: במצרים היתה העבודה "בחומר ובלבנים גו" בגשמיות כפשוטו, וכשמדברים על גשמיות הרי זה במדידה והגבלה, אשר קודם עושים דבר אחד ואח"כ עושים דבר שני ואי אפשר לעשות שני דברים בבת אחת, קודם מניחים לבינה אחת ואח"כ מניחים לבינה שני' וכו';

משא"כ כאשר העבודה היא ברוחניות (כפי

(20) יתרו יט, ד.

(21) פרש"י עה"פ בא יב, לו. ועד"ז בפרש"י יתרו שם.

(22) דניאל ז, יג. סנהדרין צח, א.

(23) ראה זח"ב קפו, רע"ב.

(24) סוסי"ז בהשיחה (שי"ל ע"י "ועד הנחות הת").

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש

לזכות האשה רייזל פרומא בת חי' רחל שתחי'

ולזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומא וזוגתו חיה מושקא בת מרים שיחיו

ולזכות חי' רחל בת שפרנצא שתחי'

ולזכות הנא לאה בת חי' רחל, עדינה בת חי' רחל, מרים בת חי' רחל, וצבי בן חי' רחל שיחיו

בגאולה יקחו אותו מהמשרד ומהמליון דולר לארץ ישראל

תרגום ועריכה - מערכת "יחי המלך"*

א. על הפסוק האחרון בפרשתנו¹ "כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו", מפרש רש"י ש"ביד חזקה ישלחם" קאי על ידו החזקה של הקב"ה על פרעה, ואילו "ביד חזקה יגרשם" קאי על ידו החזקה של פרעה על בני ישראל שישלחם "על כרחם של ישראל, ולא יספיקו לעשות להם צידה², וכן הוא אומר³ ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם וגו'" (ובזה מקויים הענין דמסיימים [פ' שמות] בטוב).

רש"י הוכרח לפרש כן, מצד זה שכתוב ב' פעמים "ביד חזקה", שאם לא כן הי' מספיק לכתוב רק פעם אחת.

וצריך להבין: לכאורה יכול הי' רש"י להביא ראי' חזקה יותר לענין החפזון, מכך שהבצק אשר הכינו בני ישראל לדרך לא הספיק להחמיץ⁴, שזמן חימוץ הבצק הוא⁵ כדי שיעור מיל, ח"י דקות או כ"ד דקות או חצי שעה, ומדוע מביא רש"י ראי' דוקא מכך שלא הספיקו להכין צידה?

ובפרט שמדובר הרי על ששים רבוא אנשים, נוסף על נשים וטף, ומקנה רב כו' שהלכו למדבר שבו "נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין שם מים גו"⁶, ומובן שהכנת צידה לדרך כזו אורכת זמן רב [וזוה שלא הספיקו להכינו אינו ראי' כ"כ על חפזון]?

והפלא הוא, שהפסוק "וישא העם את בצקו טרם יחמץ" מופיע תיכף לאחרי הפסוק שמביא רש"י בפירושו ("ותחזק מצרים כו"), ולכאן הי' עליו להביא פסוק זה כראי', כנ"ל.

ב. ויובן בהקדים קושיא נוספת בפסוקים אלו:

הפסוק "עתה תראה גו' ביד חזקה יגרשם מארצו", שפירושו שבני ישראל לא ירצו לצאת ופרעה ישלחם כו' – בא כמענה על טענתו של משה רבינו "למה הרעותה גו"⁷.

נשאלת השאלה – הלא טענותיו של משה רבינו הם: א) כיצד יכולה להיות הגאולה כאשר אחרי כל האותות והמופתים כו' טענו בני ישראל שנהי' להם רק יותר גרוע ושאינם רוצים לצאת. ב) איך ילך הקב"ה להוציאם ממצרים, "ערות הארץ"⁸, מקום שאסור להתפלל בו.

(* השיחה מובאת גם בקשר עם שיעור חת"ת היומי דשבת זו. עוד בענין המדובר בה ראה בלקו"ש ח"א ע' 1 ואילך.
1 ו, א.
2 בא יב, לט.
3 שם, לג.

4 שם, לד.
5 ראה שו"ע אדה"ז אר"ח סתנ"ט ס"ט-י'.
6 עקב ח, טו.
7 פרשתנו ה, כב.
8 מקץ מב, ט. יב.

כל הענינים המנגדים לא יעכבו את ביאת משיח צדקנו

בסוף פרשת שמות נאמר – "כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו" (על כרחם של ישראל יגרשם), זאת אומרת: היו יהודים שלא רצו לצאת מגלות מצרים, ועל זה אמר הקב"ה – "ביד חזקה יגרשם מארצו": גוים יגרשו את בני-ישראל מן הגלות!!

על-פי-זה מובן שכל הענינים המנגדים ללימוד התורה כדבעי ולקיום המצוות בהידור, ודיבורים... נגד ביאת משיח צדקנו במהרה בימינו ממש – לא יעכבו את ביאת משיח צדקנו, ובפשטות: ביאת משיח צדקנו תהי' תיכף ומיד, "אחכה לו בכל יום שיבוא", "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", וטעם הדבר – כי "רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום!!" (משיחת כ"ד טבת ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

ההכרזה שהקב"ה אומר בכל יום באופן דחדש ממש

יש לעודד ולחזק את רוחם של בני ע"י ההכרזה שהקב"ה אומר בכל יום באופן דחדש ממש "פקד פקדתי אתכם", ומשיח צדקנו "עומד אחר כתלנו", ו"הנה זה בא", ויש להתכונן לקבל את פניו ע"י ההוספה בקיום התומ"צ, כפס"ד הרמב"ם (בעל יום ההילולא דכ"ף טבת, מוצש"ק זה) שע"י "מצוה אחת הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

(משיחת ש"פ שמות, י"ט טבת ה'תנש"א - מוגה)

כבר כלו כל הנשמות שבגוף

מכיון שבזמן הגמרא כבר "כלו כל הקיצין", הרי, בהכרח לומר שבזמן הגמרא כבר כלו כל הנשמות שבגוף, אלא מאי (כ"ק אדמו"ר שליט"א חידק ואמר:) מכיון שבמשך הדורות נולדו עוד ריבוי בני, מובן, שניתוספו עוד נשמות באוצר ששמו גוף (ולהעיר גם מענין הגלגולים כו'); אמנם, לאחרי שנולדו כל בני במשך כל הדורות שבינתיים עד לימינו אלו, כולל גם אלו שנולדו אתמול והיום – בודאי כבר כלו כל הנשמות שבגוף, ומכיון שכן, צריך משיח צדקנו לבוא תיכף ומיד, בעיצומו של יום השבת!

(משיחת ש"פ שמות, כ"ג טבת, מבה"ח שבט ה'תשמ"ט - בלתי מוגה)

ד"גאולת ישראל", עי"ז שמתכווננים בעצמם ומכינים אחרים למצב ד"ימות המשיח". כולל ובמיוחד – בקשר עם יום ההילולא דהרמב"ם – ע"י שמחזקים ומוסיפים בלימוד ספר משנה תורה להרמב"ם, כולל – ע"י ההשתתפות (או להוסיף חיזוק בזה אם משתתף כבר) בלימוד הרמב"ם דכו"כ מבנ"י, ג' פרקים ליום, או פרק א' ליום, או ספר המצוות³, ובפרט – בספר הרמב"ם עצמו – הלכות מלך המשיח⁴, בשני הפרקים האחרונים דהלכות מלכים בסיום ספר משנה תורה.

ונוסף ללימודו בעצמו בזה, להשתדל להשפיע גם על עוד מבנ"י שסביבו, אנשים נשים וטף, באופן ד"העמידו תלמידים הרבה"⁵, ומהם יראו וכן יעשו רבים.

ויהי רצון, שע"י עצם ההחלטה בדבר יקבלו תיכף ומיד את השכר, הקיום בפועל של דברי הרמב"ם בסיום ספרו⁶, שלאחרי שיש לנו כבר את ה"מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצות כדוד אביו . . . ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחם מלחמת ה'" – שהוא "בחזקת שהוא משיח" – שהוא יהיה תיכף ומיד "משיח בודאי", עי"ז ש"עשה והצליח ובנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל . . . ויתקן את כל העולם כולו לעבוד את ה' ביחד כו",

עד – כסיום הרמב"ם "מלאה⁷ הארץ דיעה את ה' כמים לים מכסים".
(משיחת ש"פ שמות, כ"א טבת ה'תשנ"ב – מוגה, תרגום מאידית*)

(3) ראה בארוכה לקו"ש חכ"ז ע' 229 ואילך.
(4) כ"ה הכותרת בדפוס ויניצאה רפד. שי.
(5) אבות פ"א מ"א.
(6) הל' מלכים ספי"א.
(7) ישע"י יא, ט.
(* התרגום הוגה ותוקן מחדש על ידינו. המו"ל.)

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' משה נחום בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסח, ה'תשע"א

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

וא"כ לכאורה אינו מובן, מה ענה לו הקב"ה בזה ש"ביד חזקה גו", הרי אדרבה, זה רק מחזק את טענותיו?

והביאור בזה:

הקב"ה אמר למשה רבינו: דע לך, זה גופא שבני ישראל לא ירצו לצאת הוא משום שאצלך ישנה הקושיא ד"למה הרעותה גו", וממנה משתלשל ענין זה שבני ישראל לא ירצו לצאת!

וזוהי הוראה לכאו"א:

אל לו לומר – הרי אני מקיים מצוות מדאורייתא ומדברנן, ואף מנהגים, והרי "המעשה הוא העיקר"⁹, ומדוע עלי לקיימם בהידור דוקא?

– ע"כ אומרים לו, שמזה שהוא איננו מהדר בקיום המצוות משתלשל שנכדו וכו' יערוך חשבון שהיות והסבא עשה זאת ללא הידור וללא חיות, במילא כיון שהוא חי כמה דורות לאחריו, הרי אינו צריך לקיים בכלל מצוות עשה!

ג. אך עדיין קשה: הרי ידוע שאין מסיימין אלא בדבר טוב, ולכאו' לפי הנ"ל פרשתנו מסתיימת בהיפך הטוב, ומדוע לא כתב זאת רש"י בפ' וארא כו' היכן שמזכיר את האבות שלא הרהרו על הקב"ה¹⁰ וכו'?

ולכן כותב רש"י "על כרחם של ישראל", כלומר: גם כאשר הוא מסרב לצאת ממצרים וטוען לשם מה אני זקוק לגאולה; הרי הוא חי במדינה דמוקרטית שבה מרשים לו ללמוד ולהתפלל ללא הפרעה, ומה הוא זקוק לארץ ישראל כאשר שטחה של מדינה אחת כמו טקסס גדול פי כמה מכל ארץ ישראל; רצונו במחשב – יש לו במנהטן, רצונו בתפוז טוב – יש לו בלוס-אנג'לס, ואפ"י יש לו ישיבת תומכי תמימים בברוקלין!... כאן (בארה"ב) יש לו אפשרות להיות "סנטור", ואם הוא גם נולד באמריקה ביכולתו להתמנות אפילו ל"נשיא"... [ובמכל-שכן וקל וחומר:] אם אצל סבו – הדולר או איזה גוי האחראי על הנקיון ("דשעניטור") תפסו מקום, כל-שכן שאצלו יתפוס מקום הסנט¹¹, הנשיא וגם מליון דולר... ובשביל מה צריכים לקחת אותו מהמשרד שלו בגאולה לארץ ישראל – הוא ישאר כאן עם כל ממלכתו...

על-כך אומרים לו, שהוא נמצא בגלות ממש, ושבגאולה יקחו אותו מהמשרד (ומהמליון דולר) לארץ ישראל, אלא שבינתיים עליו באמת להודות להקב"ה ע"כ שטוב לו פה, שהרי יכלו לקחת אותו לגלות עם שלשלאות של ברזל, וכפי שהי' במצרים שלמרות שבני ישראל היו ב"מיטב הארץ", בכל-זאת היו בגלות מצרים!

ומה שמינו אותו לנשיא – הרי-זה בכדי שיפעל את התפילות בבתי הספר ויתמוך בכספו בישיבות, וזהו תפקידו.

ד. ולכן אומר רש"י "על כרחם של ישראל" – כלומר, שכאשר לוחצים ("מען גיט אָ קוועטש") את היצר-הרע הוא רוצה לצאת מהגלות, כיון שהיהודי בפנימיות הוא תמיד טוב וכאשר לוחצים אותו זה מתגלה, וגם אם הוא יודע שלא יהי' לו צידה, "לכתך אחרי במדבר

(9) אבות פ"א מי"ז.

(10) פרש"י וארא ו, ט.

(11) בהנחה נכתב כאן גם "דער האוז און קאומנט" (ואולי הכוונה ל"בית הנבחרים"). המו"ל.

בארץ לא זרועה¹², אעפ"כ רצונו לצאת מהגלות.

וזהו הטעם לכך שרש"י מביא רא' דוקא מענין הצידה: רש"י לא בא להראות לנו את המהירות שבה יצאו בני ישראל ממצרים, אלא רוצה ללמדנו שיש לצאת מהגלות גם ללא צידה כו', כנ"ל.

ה. ובזה תובן קושיא נוספת: מדוע דוקא אמירתם של המצרים "כולנו מתים"³ פעלה על בני ישראל שיצאו ממצרים, הרי הם כבר היו רגילים בצרותיו של פרעה כו', ולכאורה מה ההתפעלות מזה?

והביאור הוא: משום שהמצריים (הקליפה) בעצמם ראו את האלוקות (ולכן אמרו "כולנו מתים"), וזה פעל בדרך ממילא גם על בני ישראל שיצאו.

ולכאור', כיצד יתכן שהמצרים יידעו זאת לפני בני ישראל? על-כך כותב רש"י "ותחזק מצרים גו'", כלומר, שדבר זה מבוסס בתורה (שהמצרים יידעו זאת לפני בני").

ועד"ז יהי' לע"ל "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"¹³, אלא שאז לא יהי' זה בחפזון ובמנוסה אלא "בשובה ונחת תושעון"¹⁴, בביאת משיח צדקנו בקרוב ממש. (תרגום חפשי משיחת ש"פ שמות ה'תשכ"ה - בלתי מוגה)

(14) ישעי' ל, א.

(12) ירמ' ב, ב.

(13) מיכה ז, טו.

מוקדש לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאח ע"ה בלוי

מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית חנה ח'י' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

לאחרי שיש לנו כבר את ה"מלך מבית דוד" שהוא "בחזקת משיח"...

כמדובר ריבוי פעמים דברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שנוסף ע"ז שכבר "כלו כל הקצינ"¹, כבר עשו בני" תשובה, וסיימו הכל, כולל גם - "לצחצח הכפתורים", וצריך רק שהקב"ה יפתח את עיניהם של בני" שיראו שהגאולה האמיתית והשלימה כבר ישנה, ויושבים כבר לפני שולחן ערוך, בסעודת לוייתן ושור הבר² וכו' וכו'.

מזה מובן, שאם כבר בירידה למצרים אלפי שנים לפני"ז, נמצא בגלוי "גאולת ישראל" ב"ואלה שמות בני" הבאים מצרימה", ואם עבודת בני" בכל הזמנים היא להמשיך את הגאולה במצב הגלות,

ועאכ"כ לאחרי שישנו כבר הריבוי דמעשינו ועבודתינו במשך כל הדורות, כולל - דרבי אלעזר בן עזרי' בזמנו, והרמב"ם בזמנו, וכל צדיקי ישראל בכל הדורות, עד בדורות האחרונים - העבודה דרבותינו נשיאינו המיוחסים לבית דוד משבט יהודה, כולל - העבודה דכ"ק מו"ח אדמו"ר במשך שבעים שנה בחיים חיותו בעלמא דין (תר"ם-תש"י) - הרי במכל-שכן וקל וחומר בדורנו זה ובזמננו זה, לאחרי שסיימו הכל (כנ"ל), ישנה ההבטחה גמורה בתורה, שבטח יהי' (תזכור את יום צאתך מארץ מצרים) כל ימי חיך . . להביא לימות המשיח.

ובפשטות - שלא זקוקים להפסק ח"ו בין "כל ימי חיך" ו"ימות המשיח" (כמו שהיה אצל בני" בכל הדורות שלפני דורנו זה), אלא "כל ימי חיך" דכל אחד מבני", חייו הגשמיים כנשמה בגוף, כוללים בפשטות (גם) "ימות המשיח" בלי הפסק, מכיון שהגאולה באה תיכף ומיד ממש ברגע זה ובמקום זה (אפילו גם כשזה במצב דלילה, "הבאים מצרימה"), כך שהרגע האחרון דהגלות והנקודה האחרונה דהגלות נעשים הרגע הראשון ונקודה ראשונה דגאולה,

ומ"מי חיך" בזמן הזה ובמקום הזה, בלי שום הפסק כלל ח"ו (גם אם הוא כבר מבוגר יותר משבעים שנה וכיו"ב), עובר כל יהודי מיד - בתכלית השלימות, "ראובן ושמעון נחתין ראובן ושמעון סלקין", בהמשך ד"כל ימי חיך" בימות המשיח, וחיים נצחיים שיהיו אז.

ובנוגע לפועל הכוונה, שהעבודה דבני" עתה צריכה להיות "להביא לימות המשיח", לגלות מיד ("שוין גלייך") בפועל איך שהמצב ד"הבאים מצרימה" בגלות הוא באמת מצב

(2) ראה ב"ב עד, ב ואלך. פסחים קיט, ב. ועוד.

(1) סנהדרין צז, ב.